

Meal Dađýtýmýndan Notlar

Editör : Kadir Sadýç
23 03 2009

Bugün bir istisna yapýp son kattan deđil zemin kattan baþladým. Önce orta yaþlarda bir genç adam kapýda göründü, hemen ardýnda annesi olduđunu tahmin ettiđim hanýmefendi. Hiç beklemediđim bir nezaket örneđiyle karpýlaþtým desem yeridir. Ýkisi de okuyup çok sevdiklerini belirtmelerine rađmen ellerinde kur'an meali olmadýđýný söylemeleri þapýrttý beni. Meal verme teklifimi severek kabul edip birkaç tane alabileceklerini söylediler. Özellikle modern görünümlü hanýmefendinin memnuniyeti her halinden belli oluyordu. Tepekkürler ve hayýr dualarla uđurladýlar beni.

Bu moralle tekrar en son kattan baþlamak için asansöre bindim. Normalde not ettiđim üzere bu katta bir zile basmamam gerektiđi halde ya unutkanlýđýmdan ya da moral düzgünlüđünün etkisinden olsa gerek o zile tekrar bastým. Karpýma çýkan bayan tekrar bir önceki dađýtým gününe götürdü. Bayan, elinde telefon, konuþur olduđu halde kapýý açmýþ ve konuþmasına devam etmiþti. "deđilseniz rahatsýz etmeyeyim" dediđimde, "peki" manasýnda kafasýný sallamýþ ve kapýýý kapatmýþtý. Bu kez yanlýþlýkla ayný bayandan bastýđýmda yine ayný bayan ve yine ayný manzara: Kadýn yine telefonla konuþuyordu. "Size daha önce gelmiþtim sanýrým" dedi. Kadýndan özür diledim. Baþka kapýya yöneldiđimde kendimi yüksek sesle gülmekten alamadým. Bayaný telefonla konuþurken bir hafta sonra yine telefonla konuþurken bulmuþtum. :) Ýþin daha garip tarafý ise, kapýsýna ikinci defa gelen bu yabancý adamýn derdinin ne olduđunu bile merak etmiyor, telefon görüþmesine birkaç dakikalýđýna da olsa ara verme geređi duymuyordu. Kapý beyefendi etrafýnda dolayan çocuklarýn da etkisiyle bir an önce içeri girmek istermiþ gibi bir havada konuþuyordu. Yaptýđýmýz konusunda takdirlerini dile getirdikten sonra, meal teklifimizi nazikçe reddetti. Gayet açýksözlülikle okumak üzere sözveremeyeceđini, meali alýrsa içinin rahat etmeyeceđini, dolayýsýyla ona vereceđimiz meali, faydalanacak birine vermemin daha dođru olacađýný belirtti. Bu açýksözlükle karpýsýnda ona yürekten tepekkür ettim. Benim de, meali teklif ederken üstüne baþka ifade ettiđim hususlardýr bunlar. Eđer okunmayacaksa almamalarýnýn daha dođru olacađýný özellikle belirtiyorum. Bu arakadaþlar da ayný hassasiyetle almamalarýnýn daha dođru olacađýný belirtmesi hoþuma gitti. Keþke, okumak için vakit yaratsaydý/bulsaydý diyecđim ama günlük meþgale böyle bir fedakarlýk yapmaya engel tepkil ediyor demekki... Bu kez kapýý orta yaþlý bir abla açtý. Müslüman olduđu her halinden belli olduđu için dođrudan konuya girdim. Kur'anýn arapçasýný da tercümelerini de okuduđunu belirtti. Buna rađmen yaptýđýmýz iþi takdir etti. Kendiliđinden bir sohbet havasý oluþtu ve konu konuyu açtý. Kapýsýna gelen diđer din mensuplarýndan, onlarla yaptýđý tartýþmalardan bahsedip üzüntülerini dile getirdi. Gelenlerin içinde türkçe konuþan genç kýzlarý da yadırgamýþ. Ben de, birçok kayýp müslümanýn Allah'tan habersiz bir hayat yaþamalarý karpýsýnda, bu hristiyanlarýn yaptýđýnýn edilmesi gerektiđini söyledim... Birçok insanýmýzýn yüzlerine bile bakmadýđý, kapýý yüzlerine kapattýđý hatta hakaretler ettiđi insanlara bu ablanýn gösterdiđi hoþgörü ve misafirperverlik hoþuma gitti dođrusu. Sohbetimizin bir yerinde "elimde bir incil olsaydı iyi olurdu" deyince, gülümseyerek "ayađnýza geldi iþte" diye karpýlýk verdim. Þapýrdý. Çýkarýp verince çok sevindi. Yap itibariyle beklemediđim bu istek karpýsýnda ben de þapýrdým elbette. Okuyan, araþtýran ve sorgulayan beynin farký burda ortaya çýkyo. Sorun yaþ sorunu deđildi aslýnda, bilinç sorunuuydu. Abla ile sohbetimizi bitirip vedalaþtýktan sonra, müslümanlarýn çođunluđunu bilince ulaþmýþ olmasýný ne de çok temenni ettim. Birbirinden güzel dualarla beni uđurlarken en çok þu duasý hoþuma gitti: "Allah saýnýnýzý çođaltsýn!". Bu duaya yürekten "amin" dedim. Önce kapýý genç bir hanýmefendi açtý. Hemen peþinden kocasý olduđu ettiđim genç beyefendi kapýya geldi. O gelirken eþi çoktan mutfađa gitmiþti bile. Genç adamýn dedikleri karpýsýndan þapýrmaktaydý alamadým. "Siz þu geçen gün islami kitaplar dađýtan bayanlarla ayný yerden mi geliyorsunuz?" "Ne..., kim..., hangi bayanlar..., ne tür kitaplar....?" gibi sorularý peþ- peþe sýraladým. Allah selamet versin, arkadaþýn somut olarak verdiđi en iþe yarar bilgi, bu bayanlarýn þapörtülü oldukalarýydý. Kapý kapý dolayanlarýn müslüman olduklarý böylece kesinlik kazanmýþtý ama ne tür kitap hakkýnda arkadaþýn hiçbir bilgisi yoktu. Bunu öđrenmenin en kestirme yolu o kitaplardan birini görmek olduđundan bir tanesini getirmesi için rica ettim. Genç adam, o kitaplardan birini getirmesi için epine seslendi. Ne yazýkki kitaplar veya broþürler bir baþkasýna verildiđinden olayýn iç yüzünü öđrenmem mümkün olmadý. O bayan kardeþlerin ne tür bir hizmet yaptýklarýný hâlâ ne þayet bu satýrlarý okuyup ta böyle bir çalıþmadan haberdar olan varsa bizleri de haberdar etmesini istirham edeceđim. Zira bu tı çalıþmalarda ne kadar güç ve fikir birliđi edilir ve ne kadar yardımlaþýlýrsa o kadar verim alýnacađý aþıkardýr. Bu küçük soruþtu vermeyince asýl konumuza geçtik. Arkadaþ aynen yukarda bahsettiđim beyefendi gibi okuyamayacađý endiþesiyle almamak taraftarýydý. Ama onun kadar kesin kararlı olmadýđýndan ve bir de bir an önce kaþacakmýþ havasýnda konuþmadýđýndan biraz etmekte fayda gördüm. Bir meal almayý çoktan hakettiđini düþünmeye baþlamýþtým:) Evinde kur'an tercümesi olup olmadýđýný gayet kendinden emin bir þekilde "tabi var abi, hem de duvarda asýlýdýr, güzel bir kabýn içindedir, evimizin bereketidir o..." Onun bu safdilliđinden cesaret alarak biraz da espiri niyetine sordum: "Peki o kabýn içinde ne olduđunu biliyor musun, baktýn mı içine?" Aldýđým cevap karpýsýnda gülmeli mi yoksa ađlamalı mıyým, bilemedim dođrusu. "Ýçinde ne olduđuna bakmadým ama heralde, annem ta Türkiye'den gönderdi..." Bu konuda biraz daha þakalaþtýktan sonra okuma alýþkanlýđý olup olmadýđýný sordu. Okuma alýþkanlýđý olmadýđýný ama iyi bir seyirci olduđunu belirtti. Ardýndan, baktýđý dini içerikli birkaç filminden bahsetti. Onun hoþsohbeti ve bunca vakit ayýrmasý karpýsýnda, kendisine bir meal hediye etmek isteđimi yinedim. Onun da baþtaki fikri biraz deđipmiþ olacak ki, meali isteyerek aldý. Ama diđer verdiklerimden farklı olarak, biran önce okumasý için söz alamadým. O ise bir içinde okumak için gayret edeceđini söyledi. Karpýlýklý yaptýđýmýz hayýr dileklerimizle vedalaþtýk. Kapýý açan çocuđun peþin önce evlerinde meal olduđunu ve okuduđunu söyledi. Konuþmamýz ilerledikçe, ve mealleri de bedava dađýttýđýmýz iyice netleþti. Durum anlaþýldý. Hanýmefendinin kastettiđi meal, latin harfleriyle yazýlmýþ kur'an imiþ ve tercümesi yokmuþ. Tercüme ve mealin olduđunu anlatmak, mealler karpýlýđý ücret almadýđýmýza ikna etmek epey zamanýmýzý alsa da sonuç genelde hayır olduđundan deđiyor dođrusu. Meali aldýktan sonra dualar eþiliđinde ayrýldýk. Yine telefonla konuþurken karpýma çýkan biri vardý kapýda. Ar karpýmdaki, tercihini telefondaki tarafýnda deđil kapýdaki tarafýnda kullanýyor. Gülümseyerek ve konuþarak kapýý açan genç k "meþgulseniz rahatsýz etmeyeyim" diyorum. "Önemli deđil, karpýmdaki bekleyebilir" diyor yine gülümseyerek ve muhababýnýn beklemesini istiyor. Amacýmý söyleyince hiç tereddüt etmeden, memnuniyetini belli ederek bir tane almanca meal alabileceđini söyledi. Nerden icap ettiyse, "alevi misin?" diye sordum, kolyesindeki zülfikar kýlýcýndan tahmin ederek. "Evet" deyip elini kolyesine götürdü. "Alevi de olsak sünni de olsak ortak kitabýmýz iþte bu kitaptýr deđil mi" diyerek ondan da onay aldýktan sonra

meali uzattım. Tepekkürler ve iyi günler dileklerimizle ayrıldık. Son kapıyı açan genç hanımefendi, uzun zamandır bir meal alı istediğini ama bir türlü alamadığını söylediğinde bu kez memnun olma sırası bendeydi. Eder dediği doğruysa, ki doğrudur, bir Allah'ın kitabını ulaştırmaya vesile olduğumuz için Allah'a şükrettik. Hamburg Bu Hamburg ziyaretimizde Berlin'de yaptığımız dağtımın burda da denemek için, çok az sayıda da olsa bereberimde meal getirdim. Alışık olduğum şehir dıbyında olmam da biraz daha heyecanlıydım. Evlerinin önündeki küçük çocuk parkında iki salıncağa oturmuş, mp3 çalar veya cep telefonlarının sonuna kadar açarak YK Ymail'den dinledikleri apk parkı epliğinde dalıp gitmiş, iki küçük kızın bakıp alanı dahilinde zilleri tıbaşladım. Bastığım iki zilden de cevap gelmemesi karpısında orayı bırakıp, uzaktaki yüksek apartmanlara yöneldim. Bastığım sahibi beyefendi anlayışla girip kapısının açtığı için çok sevinçliyim. Çünkü bu tür apartmanlarda ana kapıdan girmek pek te kolay. Doğrudan o kata yöneldim ve ikinci kez dairenin zilini çaldım. Kucağında 2-3 yaşlarında bir bebekle çıkan orta yaşlı beyefendi sözlerimi dikkatle dinledi ve söze başladı. Müslüman olduğunu öğrendikten ve kur'an meali verebileceğimi söyledikten sonra biraz endişeyle; "kardeşim tamam kitap alalım da, sonra bapımıza ip açmayalım" dedi. Ne demek istediğini anlamadığımı farketmiş devam etti. Aynen bu şekilde islami kitap dağtan birilerinin kapısına geldiğini, onları evine aldığını, sonra ise bunların arada kendisini ziyaret etmeye başlayıp dergiler getirdiklerini en sonunda da, kendi dinlerine geçmesini istediklerini söyleyince ortada bir yanlış anlaşılma olduğunu ancak farkedebildim. Onların Yehova Şahidi denilen hristiyanlardan olduğunu, aslında islami kitap değil kendi dergilerini dağttıklarını ve böyle bir iki yüzlülüde bapvurmaya çalıştığını anlatmaya çalıştım. Kendisi istemediği tekrar karpılamak gibi bir durum olmayacağına da ikna olduktan sonra okumak üzere meal almayı kabul etti. Meali nasıl okuyacağını açıklarken, çoğumuzda olduğu gibi, kur'anın onun da ilgi alanına henüz girmediyi gözlemledim ne yazık ki. Kapı bay ve bayan olmak üzere iki gençti. Amacımı söylerken kız merakla dinliyor, erkekse gülümseyerek ilgilenmediklerini ifade ediyordu. Herhangibir inançları olup olmadığını sorduğumda delikanlı yine gülümseyerek alevi olduklarını söyledi. Ben de gülümseyerek "yani müslüman" deyip hemen kur'anın tercümesini okuyup okumadığını sordum. "Okuldayken okumuştum" diye karpılıklı iyi günler dileyip ayrıldık. Yaşlıca bir abi gururla müslüman olduğunu belirttikten sonra hangi kitapları dağttığımı sordu. Meali deyince "tamam bir tane alayım" deyip borcunun kaç para olduğunu sordu. Demekki diğer birçok gibi en başta söylediği "ücretsiz" ifadesine dikkat etmemiştii. Ücretsiz olduğunu tekrar vurgulayınca sevinerek aldı ve böyle bir karıştırdı. Kısa bir açıklama yapıp ayrılırken arkamdan dualar ediyordu şadıolsun. Karanlık bir odanın içinden uyku sersemi olarak kapıyı açan orta yaşlı b görüncü verdiim rahatsızlıktan dolayı özürler diledim ve konuya girip girmemekte tereddüt ettim. Anlayıp gösterdiğini farkedince konuya girdim. Hiç tereddüt etmeden bir tane istedi ve üzerine çeki düzen vermeye başladı. Halinden ahvalinden bu isteğinde samimi olup olmadığını kestiremediğimden olsa gerek, "ama okuyacaksanız vermek isterim" dedim. Gülererek "bedava kur'an bulunur da okunmaz mı hiç?" diye cevapladı. Nasıl okuyacağını biraz açıkladıktan sonra karpılıklı tepekkürler ederek ayrıldık. Hamburg'taki bu ilgiyi görünce yanıma daha fazla meal almadığıma pişman oldum. Ama bir tecrübe için bu kadarı yeterli diye düşünüp enerjimi ve meallerimi Berlin için kullanmanın daha uygun olacağına kanaat getirdim.